

Notat: Baggrundsviden om spillestedernes position i regeringens finanslovsforslag,
Jakob Brixvold, 26. august 2009

Finanslovsforslaget anerkender ikke rytmisk musik som kunst

Med offentliggørelsen af regeringens finanslovsforslag i går, sprang en kulturpolitisk bombe. Kulturministeriet kalder ganske vist forslaget for en konsolidering af kulturen, og på overfladen ligner det også en videreførelse af de økonomiske rammer fra 2009, hvilket man så kan betegne som visionsløst eller driftsikkert, afhængig af temperament.

Bag hovedtallene for de forskellige kunstarter, kan der imidlertid graves sprængfarligt stof frem. For nogle ganske få støtteområder – Honorarstøttede og Regionale Spillesteder samt Egnsteatre, små storbyteatre og Københavns Teater – er virkeligheden en anden. Disse to kunstgenrer fastfryses i sit 2009 tilskud frem til 2015, hvilket reelt set er det samme som nedskæringer, eftersom alle udgifter til løn, husleje, teknisk udstyr, vand/varme osv. følger samfundets normale prisudvikling. Fastfrysning af tilskuddet er salt i såret på et miljø, der allerede forbløder. På spillestedsområdet kan en tilskudsreduktion på ca. 1 mio.kr. i 2009 og på 5 mio.kr. i 2015, ud af et samlet beløb på 38 mio.kr., være forskellen på liv eller død.

Baggrunden for dette skal findes i regeringens og Dansk Folkepartis skattereform (Forårspakke 2.0) fra marts i år. Marginalskatten blev sænket med det formål at understøtte vækstvilkår og konkurrenceevne, hvilket finansieredes gennem afskaffelse af en række særordninger for erhvervslivet samt med tiltag målrettet højindkomstgrupper. Der blev desuden indført en ny grøn check finansieret ved grønne afgifter på erhvervslivet og udbredelser af skattegrundlaget gennem en nedsættelse af skatteværdien af fradrag.

At skattereformen nu får direkte indflydelse på finanslovsforslaget og spillestedernes økonomi, er højst overraskende. Det skyldes at reformen indeholder denne kortfattede beslutning:
"Parterne er enige om, at en række erhvervsstøtteordninger, som ikke er omfattet af politiske forlig, fastholdes i nominel værdi i perioden 2010 til 2015".

I de selvsamme dage hvor skattereformen blev forhandlet på plads, pågik en stor mediedebat om finanskrisens indtog på spillestederne og i den rytmiske livemusik. Kulturordførere fra begge sider i folketingsalen bakkede op, med udsagn om at det næste gang måtte være livemusikken der stod til en opgradering, at man i forbindelse med finansloven måtte se på spillestedsområdet, og lignende. En række kommunale tiltag med kortsigtede nødpuljer blev iværksat, og alene af den grund har de fleste af de hårdt ramte spillesteder klaret skærene, frem til nytår.

Hvad ingen tilsyneladende var opmærksomme på – hverken kulturordfører, Kulturministeriet, kulturens organisationer og formodentligt (?) heller ikke skattereformens bagmænd – var at disse erhvervsstøtteordninger inkluderede Honorarstøtten til spillesteder og tilskuddene til Regionale Spillesteder. I alt 54 små erhvervsstøtteordninger blev med skattereformen fastholdt på 2009 niveau, i blandt Hjemmeservice, LæsInd tilskud, Hjemsendelse af søfarende, Projektstøtte til

udvikling af biavlen og Tilskud til færgedrift findes overraskende disse to spillestedstilskud, der sammen med tre teatertilskud er det eneste på listen der har med kunst og kultur at gøre. Ingen film, ingen sport, ingen klassisk musik, ingen billedkunst, ingen litteratur, ingen scenekunst, ingen arkitektur.

Hvad der gør sagen endnu mere paradoks, er at vi i spillestedsmiljøerne, siden 'spillestedsløvens' tilblivelse i 2000, gentagne gange fra Kulturministerium og Kunststyrelse har fået det gjort helt klart, at vi er en del af en kunststøttelov. De tilskud vi forvalter kan alene bruges til det kunstneriske indhold vi præsenterer, ikke til fysiske rammer og øvrig drift. Således opfatter spillestederne også sig selv – som en central spiller i kunstgenren rytmisk musik! Og således har vi varetaget opgaven, og udbetaler ligeså meget i kunstnerhonorarer som vi modtager i tilskud.

Hvis spillestedsløvens tilskud ikke er kunststøtte, men erhvervsstøtte, så har det land der i verden bryster sig af at have opfundet 'Musikloven', ikke anerkendt rytmisk musik som en støtteværdig kunstart. Det ser ud til at spillestederne og livemusikken er blevet offer for en teknikalitet!

Rytmisk musik er med Kulturministerens ord 'Den mest borgernære kultur vi har'. Publikum bevæger sig fra plade mod live, og livemusikken er det nye omdrejningspunkt for genren, som kan tilbyde unikke, kunstneriske oplevelser til publikum, være et arbejdsmarked for musikerne og skabe udviklings- og eksportpotentiale for nationen. At fastfryse udviklingsmuligheder i dette centrale, kunstneriske oplevelsesmiljø, vil gå stik imod ambitionerne om at gøre Danmark til et oplevelsessamfund.